

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Bihary Ákos (1032 Budapest, Bécsi út 52. II. em. 6-7.) ügyvéd által képviselt
Kishantosi Vidékfejlesztési Központ Közhasznú Nonprofit Kft. (2434 Hantos, 0165/2.)
felperesnek,

a dr. Buczkó Péter (1055 Budapest, Stollár u. 18. Fszt. 2.) ügyvéd által képviselt
Vidékfejlesztési Minisztérium (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 11.) **alperes** ellen

személyiségi jog iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t

Megállapítja a bíróság, hogy az alperes a felperesnek, a Kishantosi Vidékfejlesztési Központ Közhasznú Nonprofit Kft.-nek jóhírnevét megsértette a 2013. április 25-én „Kishantos jövője helyi gazdálkodók kezébe kerül” címen kiadott közleményben annak valótlan állításával, hogy a felperes folyamatosan elmaradt díjfizetési kötelezettségével. Ugyancsak megsértette a felperes jóhírnevét, amikor azt a valós tényt, hogy a haszonbérleti szerződéssel kapcsolatos jogvita nyomán fizetési kötelezettsége keletkezett a felperesnek, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a felperes a megkapott állami támogatás ellenére a haszonbérleti díjfizetési kötelezettségét nem teljesítve díjhátralékot halmozott volna fel.

Megállapítja a bíróság, hogy az alperes a felperes jóhírnevét megsértette a Világ gazdaság Online internetes portálon 2014. január 14-én megjelent Bitay Nándorral készült interjúban annak valótlan állításával, hogy a felperes a szerződésben vállalt fejlesztéseknek nem tett eleget, mely magatartással pénzben is kifejezhető kárt okozott az államnak. Ugyancsak valótlanul állította az alperes, hogy az ezen kár miatt indított perben az állam jogerősen nyert volna a felperessel szemben. Azt valós tényt, hogy a felperest a haszonbérleti szerződés miatt keletkezett jogvita során a bíróság 27 209 186.-Ft megfizetésére kötelezte olyan hamis színben tüntette fel, mintha a bíróság az államnak okozott kár megfizetésére kötelezte volna a felperest.

A bíróság az alperest a további jogsértéstől eltiltja.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül az ítélet rendelkező részét közlemény formájában tegye közzé.

Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A le nem rótt 36 000.- (harminchatezer) Ft illetékből 18 000.- (tizennyolcezer) Ft illetéket a felperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni, míg a további 18 000.-(tizennyolcezer) Ft illetéket az állam viseli.

Egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet ennél a bíróságnál lehet 3 példányban benyújtani.

A fellebbezési határidő lejárta előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy a másodfokú bíróság az ítélet elleni fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére, vagy összegére vonatkozik, csupán az ítélet indokolása ellen irányul, vagy ha azt a felek közösen kérik.

Indokolás

A felperes jogelődje, mint közhasznú társaság 1998. november 11-én mezőgazdasági földhaszonbérleti szerződést kötött az ÁPV RT-vel 11 989,60 AK értékű 444 ha 7 153 nm nagyságú szántó és 16,36 AK értékű 1ha 1 304 nm nagyságú gyeplé, legelő művelési ágú földterületre. A területen a felperes biogazdálkodást folytatott külföldi szervezetek tényleges anyagi hozzájárulásával. A szerződés határozott ideig 2008. október 31. napjáig volt érvényes. Az ÁPV RT 2000. augusztus 30-án szerződés módosítási javaslattal élt, ami szerint, vagy évenként felülvizsgálható szerződésre módosítják az eredetileg 10 évre kötött szerződést (így kikerül belőle a külföldi támogatással való elszámolás kötelezettsége, vagy a 10 év változatlan marad, viszont a felperesi jogelőd standard fizetési feltételek szerint meghatározott bérleti díjat köteles fizetni.) A felperesi jogelőd ettől az ajánlattól eltérő ajánlatot tett, amely alapján azonban szerződés módosítás nem jött létre, függetlenül attól, hogy az ÁPV RT akkori ügyvezető igazgatója szóban a szerződés felperesi jogelőd által ajánlott módosításának nem látta akadályát, vállalta is az írásbeli szerződés módosítás megküldését, erre azonban utólag nem került sor. Ezt követően a szerződés, illetőleg annak módosítása tárgyában a felek között nézeteltérés alakult ki, melynek során a felperesi jogelőd a módosított – rá nézve kedvezőbb fizetési feltételeket tartalmazó szerződés szerint – fizette a földhaszonbérleti díjat. Írásbeli megállapodás utóbb sem született, majd az ÁPV RT jogutódja a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt 2007. évben pert indított a felperessel szemben haszonbérleti díj megfizetése iránt.

A Fővárosi Bíróság 18.G.41.571/2008/13. számon hozott ítéletével kötelezte az alperest 27 109 186.-Ft megfizetésére, ebből 9 706 104.-Ft után 2009. július 14. napjától járó kamatok, valamint 421 710.-Ft perköltség megfizetésére. Indokolásában kifejtette, hogy egy írásban kötött szerződés ráutaló magatartással nem módosítható, ezért a felperes illetőleg jogelődje az eredeti szerződés szerinti, magasabb összegű földhaszonbérleti díjat köteles megfizetni, melynek összegét a felek egyező nyilatkozata alapján állapította meg. A Fővárosi Ítéletábrla az ítéletet 7.Pf.20.332/2010/4.

számú ítéletével helyben hagyta, mely ítélet 2010. január 23-án emelkedett jogerőre.

A felek szerződése végül is 2013. október 31-i határidőig volt érvényes, utóbb az ÁPV RT helyébe a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet lépett, amely a felperessel 2011. szeptember 20-án részletfizetési megállapodást kötött. Ennek alapja a bírósági ítélet szerint meghatározott 27 209 186.-Ft-ot 2014. januárjáig vállalta megfizetni a felperes részletekben, mely fizetési kötelezettségének a szerződés szerint a felperes eleget is tett.

A szerződés lejártja miatt az alperes irányítása és felügyelete alá tartozó Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (NFA) pályázatot írt ki a felperes használatában álló földterületre. A pályázatot nem a felperes, hanem több más vállalkozó nyerte meg. A pályázat elbírálási szempontjai, a döntés mértéjére választ adó bírálati jegyzőkönyvek nem nyilvánosak. A felperes az általa kialakított nemzetközi szinten is elismert öko-gazdálkodás továbbfolytatása érdekében minden fórumon megpróbálta érdekei érvényesítését, a mintagazdaság fenntartását, ezért számtalan sajtó, illetve egyéb nyilvános megjelenési formát igénybe vett a pályázat eredményének megváltoztatása érdekében. Tevékenységét élénk politikai érdeklődés kísérte, a politikai közélet számos résztvevője kifejtette véleményét „Kishantos” ügyében.

A felperes panaszát az alapvető jogok biztosa és a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó biztos-helyettes is vizsgálta. 2013. decemberében kelt együttes jelentésük szerint a felperes által létrehozott ökológiai mintagazdaság, mely hazai és nemzetközi szinten is elismertséget szerzett „...olyan időben, társadalmi és gazdasági viszonyok között kezdte meg tevékenységét, melyben a fenntarthatóság fogalmának ismertsége és elfogadottsága alacsony szintű volt...A jogállamiság követelménye, hogy az Alaptörvény szintjén védett értékről szóló döntés és annak felülvizsgálata ... átlátható, kiszámítható módon, a döntéssel érintettek számára is elérhető eljárási garanciák mellett szülessen, illetve történjen meg..Az alaptörvény P) cikkében védett értékek védelmét biztosító jogi feltételrendszer kidolgozásáért – feladatkörében – a vidékfejlesztési miniszter felelős...Az állami tulajdonban lévő termőföldek haszonbérbe adásával kapcsolatos jogi szabályozásnak biztosítania kell a P) cikkben foglalt, a nemzet közös örökségével kapcsolatos követelmények maradéktalan érvényesítését, a biogazdálkodás eredményeként létrejövő környezeti értékek figyelembe vételét.”.

Az alperes a pályázat eredménye nyomán kibontakozott vitában több alkalommal is közleményt adott ki. Ennek során a 2013. április 25-én kiadott, „Kishantos jövője helyi gazdálkodók kezébe kerül” című közleménye szerint: „A tulajdonos által Kishantosi Mintagazdaságnak nevezett gazdálkodó egység **2004 óta több mint 163 millió forint területalapú támogatást kapott, mindennek dacára jelentős bérleti díjhátralékot halmozott fel a Magyar Állammal szemben.**

A Magyar Állam által 2010-ben biztosított részletfizetési lehetőséggel haladékot és új esélyt nyert a tartozás rendezésére. **Mégis politikai hangulatkeltésbe kezdtek a kabinettel szembe. Földhaszonbérleti működésüket igazoló érveik időközben elfogytak, ezért nyilatkozatháborút indítottak** a **Vidékfejlesztési Minisztérium** ellen.

Vitatható gazdálkodásukat palástolva **politikai síkra terelték Kishantos ügyét. A szakmai érveket mellőzve meg sem említették** a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (NFA) pályázati **döntésének valódi okait.** Azt, hogy egy **díjbeszedési tekintetben folyamatos elmaradásokkal** küzdő nagyobb gazdaság helyett az NFA **nyolc kisebb helyi gazda** gondjára bízta Kishantos sorsát a **Nemzeti Vidékstratégia** elveinek megfelelően.

A kishantosi nagybirtok mögött álló erők csak szavakban védték a kisgazdák és az agrárközéposztály érdekeit, Magyarország Kormánya azonban folytatja a nemzeti célok valóra váltását.”

Az alperes honlapján fellelhető egy videó is, melyben többek között az hangzik el az alperes képviselőjében nyilatkozó személytől, hogy „A kishantosi pályázatokkal az történt ami egyéb pályázatok esetében is. Az eddigi egy bérlő helyett sokkal többen kapnak lehetőséget, egész konkrétan **egy bérlő helyett nyolc bérlője lesz ennek a területnek, akik mind helyi gazdálkodók...**Azt is tudni kell, hogy az eddigi bérlő, a Kishantosi Központ **29 millió forint** tartozást halmozott fel a Nemzeti Földalappal szemben...”

A Világ gazdaság Online internetes hírportál 2014. január 14-én „Államtitkár: szakiskolák jobb határfokkal képeznek Kishantosnál” címmel interjút közölt az alperesnél államtitkári jogkört betöltő Bitay Nándorral. E szerint

„Nagy port vert fel Kishantos ügye a közelmúltban, a biogazdaságnál úgy vélik, politikai támadásnak vannak kitéve.

– Kishantos ügye klasszikusan olyan eset, amely politikai hátszelet kapott. A biogazdaság földbérleti szerződése húsz év után 2013 őszén járt le, de már ezt megelőzően is problémák merültek fel, hiszen húsz évre haszonbérbe kapta a területet, **ám a szerződés fejében vállalt fejlesztéseket nem valósították meg. Ezzel komoly, pénzben is kifejezhető kárt okozott az államnak. Az állam az erről szóló perben jogerősen nyert a kishantosi biogazdasággal szemben. Az ítélet szerint Kishantosnak – miután kárt okozott az államnak – 27 millió forintot kellett volna fizetnie. Ekkor még 2009-et írtunk, a Bajnai-kormány alatt történt mindez, tehát nehéz lenne azt állítani, hogy a jelenlegi kormány üldöztetésének volt kitéve Kishantos.** A biogazdaság 2010-ben aztán részletfizetési kedvezményt kapott, enélkül nem is tölthette volna ki a bérleti idejét.....”

A felperes pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes a felperes jóhírnevét megsértette a közleményben, illetve a videóban tett valótlan, illetőleg a valóságot hamis színben feltüntető állításokkal. E szerint valótlan, hogy Kishantos nagybirtok lenne, hogy jelentős bérleti díj hátralékot halmozott fel, hogy tartozása a videó nyilatkozat idején 29 millió forint, valamint az, hogy nyolc kisebb helyi gazda kapta a korábban a felperes művelésében álló területet. A valóságot hamis színben tüntette fel az alperes, amikor azt állította, hogy 2004. óta 163 millió forint területalapú támogatás dacára haszonbérleti díj tartozást halmozott fel, a díjfizetéssel folyamatos elmaradásban volt. Burkolt tényállítás az alperes részéről, hogy vitatható gazdálkodást folytatna. Ugyancsak valótlanul állította, hogy nyilatkozat háborút indított volna az alperes ellen, illetve azt, hogy politikai síkra terelték az ügyet.

Bitay Nándor nyilatkozatában valótlanul állította, hogy a felperes szerződéses kötelezettségeit nem teljesítette, fejlesztéseket nem valósított meg, mely magatartással kárt okozott az államnak, amiatt az állam kártérítési pert nyert a felperessel szemben.

A valóságban ugyanis a területalapú támogatás mindenkinek alanyi jogon járt, ezért indokolatlan, a szöveggörnyezetet is figyelembe véve a felperes kiemelése, amely nonprofit alapon működő társaság, nyereséget nem oszt fel.

Nem voltak folyamatos elmaradásai, a bérleti díj alapidóját szerződés szerint fizették. Egy vesztés per miatt keletkezett tartozásuk, erre azonban az alperes képviselőjében eljáró dr. Szabó Csaba mulasztása miatt került sor. Az alperesi jogutód a szóban módosított szerződés alapján állította ki a felperes felé a számlákat, melyeket a felperes maradéktalanul kifizetett. Utóbb az ítéletek szerinti fizetési kötelezettség tekintetében részletfizetési megállapodást kötöttek, amit annak megfelelően

teljesítettek is. Hivatkozott e körben a csatolt ítéleti döntésekben kifejtettekre, szükség esetére indítványozta a peres iratok beszerzését.

A pályázati döntések okait nem ismerik, mert azok titkosak, így a valós okokat nyilvánvalóan nem tudták feltárni, éppen ezek megismerése érdekében fordultak a nyilvánossághoz, ez azonban nem jelent nyilatkozatháborút. Az, hogy különböző politikai erők is megnyilvánultak az ügyben nem jelenti azt, hogy a felperes terelte volna politikai síkra az ügyet.

Megalapozatlan és minden alapot nélkülöző kijelentés, hogy gazdálkodásuk vitatható. Az áttekinthető, nyilvános és mindenki számára megismerhető, ténylegesen nyereséges és felelős gazdálkodást folytattak. Ezt a csatolt ombudsmani jelentés is megerősíti.

A földterületet nem 8 kisebb helyi gazda kapta, mert a nyertesek között gazdasági társaság és nem helyi gazdák is vannak. Az egyik nyertes, a Mező Vidék Bt nem folytat mezőgazdasági tevékenységet, a pályázat meghirdetése idején salgótarjáni székhelyű építési vállalkozás volt.

A felperes nem üzemeltet nagybirtokot, az általa bérelt terület alig haladja meg a családi gazdaság méretének másfélszeresét, ami a termőföldről szóló törvény szerint 300 hektár.

Az alperesi védekezéssel szemben hivatkozott arra, hogy az alperes a perbeli téma tekintetében szakminisztérium, amely minden lényeges tényről, információról tudomással rendelkezett. Semmi sem gátolta abban, hogy tényszerű közléseket tegyen. Ennek ellenére jelentek meg hivatalos honlapján a sérelmezett közlések, valamint nyilatkoztak képviselői félreérthető, a felperest lejárató módon. A felperes 2004. óta semmiféle díjhátralékot nem halmozott fel. A bírósági ítélet szerinti tartozása – melynek csak kisebb része volt haszonbérleti díj különbözet a video nyilatkozat idején, 2013. április 25-én nem 29 millió forint volt. Hivatkozott e körben a beszerzett elszámolásra. A nyolc kisebb gazda tekintetében, akik a felperes helyett nyerték el az állami támogatást nem lényegtelen tévedés vagy pontatlanság annak állítása, hogy a nyertesek mind helyi gazdálkodók.. Ezzel a közléssel az alperes ugyanis azt a látszatot kelti, hogy az ügyben mindenki jogszerűen járt el, csak a felperes nem. A felperes gazdálkodása sosem volt vitatható, hiszen működése során mindig nyereséges volt. Az ezzel szembeni állítás mindenképpen hitelrontásnak tekinthető.

Kérte, hogy a bíróság az alperest a további jogsértéstől tiltsa el, az internetes felületen található sérelmezett szöveg és videó tartalmak törlésére kötelezze az alperest, továbbá arra, hogy sajtóközleményben adjon elégtételt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Alapvető álláspontja az volt, hogy a felperes által üzemeltetett mintagazdaság, az érintett terület pályáztatása, a pályázat eredménye tekintetében szakmai, politikai vita alakult ki, amelynek során a sérelmezett nyilatkozatokban az alperes saját véleményét fejtette ki, mely véleménynyilvánítás jogsérelmet nem okozhat. Hivatkozott e körben a PK 12. számú állásfoglalásban kifejtettekre. Álláspontja szerint az, hogy az alperes politikai hangulatkeltésnek minősítette a felperes megnyilvánulásait az ügyben, hogy nyilatkozatháborút említett vele kapcsolatosan, hogy gazdálkodását vitathatónak jellemezte, nagybirtokot említett egyértelműen értékítéletet hordozó kijelentések. Ezek az érvek nyilván valóan lehetnek olyanok, amelyek a felperes megítélése szerint, számára sérelmesek. Ennek megítélése során azonban nem az ő egyéni érzékenysége az irányadó, hanem az alperesi kijelentéseket is egy objektív mérce alapján kell megítélni. Ezen mérce szerint pedig az alperesi megnyilatkozások a felperes személyiségi jogait nem sértették. A politikai jellegű kijelentésekkel kapcsolatban hivatkozott a csatolt sajtó megjelenésekre, amelyekből láthatóan, hogy a felperes véleményével egyező véleményt nyilvánított az Együtt PM politikusa is, a kétharmadra történő utalással. A területalapú támogatás összegének közlése objektíve nem sértőek a felperesre nézve, ugyanígy a nagybirtok megjelölés sem. A nyertes

pályázókra vonatkozó közlés tényállítás ugyan, mely valóban pontatlan, az azonban nem a felperesre vonatkozik, ráadásul csak lényegtelen tévedést tartalmaz. Perköltséget az alperessel kötött megbízási szerződés alapján, 28.000.- Ft + áfa díjat figyelembe véve, 16,5 munkaóra alapján kérte megállapítani.

A felperes keresete részben megalapozott.

A bíróság a tényállást a felek nyilatkozatai, a csatolt, illetve beszerzett iratok alapján állapította meg.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A (2) bekezdés szerint a személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve ha a védelem – jellegénél fogva – csak a magánszemélyeket illelheti meg.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel.

A Ptk. 84. § (1) bekezdése szerint akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

- a) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;
- b) követelheti a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;
- c) követelheti, hogy a jogsértő nyilatkozattal vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a jogsértő részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak;
- d) követelheti a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását a jogsértő részéről vagy költségén, továbbá a jogsértéssel előállott dolog megsemmisítését, illetőleg jogsértő mivoltától megfosztását;
- e) kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

A Legfelsőbb Bíróság személyhez fűződő jogi perekben is alkalmazandó 12. számú Polgári Kollégiumi Állásfoglalás szerint a sajtóhelyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtóhelyreigazítás alapja.

Nem vitás, hogy a kishantosi földek pályáztatásával kapcsolatosan, a pályázat eredménye miatt jelentős társadalmi vita bontakozott ki abban a tekintetben, hogy az megfelelő volt-e, a döntés az osztársadalmi érdekeknek megfelelően született-e. Ezt jól mutatja, hogy az ügy kapcsán ombudsmani állásfoglalás is született. Ebben a vitában azonban az alperes nem tekinthető vitapartnernek figyelemmel arra, hogy a döntést ő maga hozta, ő rendelkezik azon információk összességével, amelyek a nagyközönség, a témában véleményt alkotók előtt nem ismertek. Véleményt ezért az alperes legfeljebb a felperes magatartásával kapcsolatosan, megnyilvánulásai

megítélése során fejthet ki, a pályázat érdemében nem. Az ügy lényegét érintő tények vonatkozásában véleményalkotás fel sem merülhet. E körben az alperes részben valótlan tényállításokat tett, részben a valós tényeket hamis színben tüntette fel, mely magatartása alkalmas volt arra, hogy annak ismeretében a felperesről kialakult kép hátrányosan változzon.

A sérelmezett közléseket a fent hivatkozott állásfoglalás szerint is a szöveggörnyezet egészében, illetve az olvasók, hallgatók, nézők általános ismeretei alapján kell megítélni.

Az alperes határozott állítása a közleményben, illetve a nyilatkozatokban az volt, hogy a felperes díjfizetési kötelezettségének eleget nem téve bérleti díj hátralékot halmozott fel annak ellenére, hogy az államtól jelentős mennyiségű ingyenes juttatást kapott, továbbá az, hogy az állam kártérítési pert nyert vele szemben. A díjhátralék felhalmozása a közfelfogás szerint szerződésszegő magatartás, a károkozás valamilyen szándékos, az ellenérdekű fél megkárosítását célzó tevőleges magatartás. Az alperes a tényleges jogvita lényegét elhallgatva, a valós tényeket eltorzítva közölte, hogy a felperesnek tartozása keletkezett a haszonbérleti szerződéssel összefüggésben. A csatolt ítéletekből egyértelműen megállapítható, hogy a tartozás létrejöttében az alperesi jogelőd magatartásának is szerepe volt, a kapott állami támogatás időben nem esett egybe ezen tartozás keletkezésével, a közfelfogás szerinti károkozás a felperes részéről nem történt. Bitay Márton nyilatkozatában teljességgel valótlanul állította, hogy a felperes fejlesztési kötelezettségének nem tett eleget. A felperes azon állításával szemben, hogy fejlesztési kötelezettsége nem volt még csak bizonyítást sem ajánlott fel. Ebből következik az is, hogy kár az államot ezen nem létező kötelezettség elmulasztása miatt nem is érthette. Mindezek a közlések egyértelműen sértőek a felperesre nézve, ezért e körben a bíróság a jogsértést megállapította.

Ezt meghaladóan azonban a bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak.

Az alperes egyéb sérelmezett közlései közül a politikai hangulatkeltés, a nyilatkozatháború indítására vonatkozó kijelentés a felperes magatartásának az alperes szerinti megítélése, amely lehet ugyan téves, vagy akár szándékosan elítélő olyan a véleménynyilvánítás szabadsága körébe tartozó megnyilvánulás, ami jogsértést nem eredményez. Ezek a közlések ugyanis nem a pályázati eljárás érdemére vonatkozó tényekkel kapcsolatosak.

A felperes gazdálkodásának vitathatóságra vonatkozó alperesi közlés ugyancsak véleménynyilvánítás, amellyel szemben a felperes saját álláspontját kifejthette. Ez a közlés nem szakmai álláspont volt az alperes részéről, hanem valóban a kialakult politikai vita egyik érve. Az a teljes szöveggörnyezetet figyelembe véve nem is tekinthető klasszikus tényállításnak, csupán egyfajta megítélése a felperes tevékenységének, még ha azt pl. az ombudsmani jelentés nem is támasztotta alá. E körben nincs jelentősége annak, hogy az alperes döntéshozó volt a pályázat elbírálása során. Ebbe a körbe tartozik az a közlés is, hogy a felperes szakmai érveket mellőzve nyilatkozik és a pályázati döntés valódi okait nem tárja fel.

A nyolc kisebb helyi gazdára vonatkozó állítás tekintetében egyetértett a bíróság azzal az alperesi védekezéssel, hogy ez a közlés nem a felperesre vonatkozik. Nem vitásan az alperes a felperessel szemben hozott döntése egyik érveként hivatkozott a nyertes pályázók személyére, ez azonban olyan távoli érintettséget eredményez csak a felperes vonatkozásában, ami perlési jogosultságot e körben nem eredményez, figyelemmel a Ptk. 85. § (1) bekezdésére.

A videó közlés tekintetében a bíróság jogsértést nem állapított meg. Ebben a nyertes pályázók, mint helyi gazdák kerülnek megemlítésre, amely közlést a fentiek szerint a bíróság a felperes tekintetében személyes érintettség hiányában nem vizsgálta. A 29 millió forint tartozás tekintetében pedig az alperesi védekezéssel részben egyetértett. A teljes szöveggörnyezetet figyelembe véve a közlés nem értékelhető úgy – az egyéb a közvélemény előtt már ismert nyilatkozatok ismeretében is – hogy a nyilatkozat időpontjára vonatkozik az összeg. A számszaki pontatlanság pedig a bíróság álláspontja szerint olyan, a felperes megítélését nem befolyásoló pontatlanság, ami önmagában jogsérelmet nem eredményez. Miután ez a közlés pusztán tartozást említ és azt nem a haszonbérleti díjjal hozza összefüggésbe, ezért a felhalmozás szónak sincs a közleménnyel kapcsolatosan kifejtett jelentéstartalma.

A jogsértések miatt a felperes a Ptk. 84. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban részletezett jogkövetkezmények alkalmazását kérte, mely kérelmeket a bíróság részben megalapozottnak tartott., így a jogsértés abbahagyására és megfelelő elégtétel adására kötelezte az alperest. A sérelmezett nyilatkozatok eltávolítását a bíróság nem tartotta indokoltnak figyelemmel arra, hogy azok csak egy kisebb részét képezték egy-egy nagyobb lélegzetvételi interjúnak, közleménynek, ezért az egész eltávolítása indokolatlan lett volna, a részleges eltávolítás pedig jellegénél fogva nem megoldható. A bíróság álláspontja szerint az ítélet rendelkező részének alperesi közlemény formájában történő nyilvánosságra hozatala megfelelő nyilvánosságot biztosítva elégtételt jelent a felperes számára.

Mindezek alapján a bíróság a felperes keresetének csak részben adott helyt, ezért a perköltség viseléséről – beleértve az ügyvédi munkadíjat is – a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 6/1986. (VI.26) IM. Rendelet 13. § (2) bekezdésére és 14. §-ra is.

A pernyertesség pervesztesség arányát egyenlőnek értékelte a bíróság figyelemmel arra, hogy a nagyobb súlyú közlések tekintetében a felperes keresetének helyt adott, több kisebb súlyú tekintetében utasította azt el.

Budapest, 2014. május 19. napján.

Dr. Kovaliczky Ágota sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Nasztvogel Katalin
tisztviselő

